

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek.

List velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr. za četr štiri leta 80 kr. — Naročnina se pošilja opravištvu v stolnem farovžu. Deležniki tiskovne družbe dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezne liste prodava knjigar Novak na velikem trgu po 5 kr. — Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi ne sprejemajo. — Za oglasila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr., in vsakokrat za kolek 30 kr.

Vabilo k naročbi „Slov. Gospodarja“.

Bliža se drugo polletje, torej vabimo vse one naročnike, ki so le za pol leta naročili list, da svojo naročbo nemudoma ponovijo, ker se sicer ne vé, ali se jim list še pošilja ali ne? Kteri so še za prvo polletje z naročnino na dolgu, te pa lepo opominjamo, da plačajo brž ko mogoče, ker tudi „Gospodar“ svoja plačila ima, ki se mu ne prizanašajo zato, ker naročniki na dolgu ostajajo. —
Opravništvo.

Častitim volilem

kmetskih občin: ptujskega, ormuškega, šentlenarškega, rogaškega, šmarškega, ljutomerskega in gornje-radgonskega okraja!

Zastopniki skoro ovsch omenjenih sodnijskih okrajev so mene pri volilnem shodu v Ptuj dne 11. majnika, za kandidata v državni zbor postavili. Dolžnost mi je, da se za to zaupanje častitim volilem zahvalim, pa tudi na ta častni klic odgovorim.

Ker sem si svest, da po svojih mnogoletnih skušnjah in pridobljenih znanostih predragemu volilnemu okraju koristiti zamorem, in ker sem Vam in pravičnej stvari sploh popolnoma udan, me veže tako rekoč dolžnost, da se Vam tudi v tej reči udam ter kandidaturo prevzamem.

Svojih moči in resne volje, delati za Vaš vsestranski blagor, Vam ne ponujam kot novinec, marveč kot star znanec in zvest prijatelj, ki se je z Vami bojeval in že marsikaj britkega za Vas pretrpel.

Ne stopim pred Vas z navadnimi nastavnimi besedami: „omika“, „svoboda“ in „samouprava“ ali avtonemija, ker prvič Vi tako neomikani niste, kakor Vas nekteri radi razglašajo, drugič pa zato ne lovim ljudi s takimi praznimi besedami, ker se,

kakor žalostna skušnja uči, za njimi večidel skriva vse kaj drugega, kakor te besede same pomenjajo, namreč: duševna vnemarnost, samovoljnost, posilnost, hujskanje, razprtija in splošna zmešnjava.

Sklicujem se pa na svoje 12letno javno delovanje v prid slovenskemu ljudstvu, ki ve, kaj da sem delal zanj in tudi lahko presodi, ali sem opravičil zaupanje, ki ga je v mene stavilo, in — ali sem še nadalje njegovega zaupanja vreden.

Slednjic še omenim, da nisem nikol dvomil, ampak še za svojo dolžnost spoznal, sprejeti program „pravne stranke“ v Avstriji, in to zato, ker poudarja ta program ednako pravica za vse in tudi narodnemu programu Slovencev ni nasproten, marveč je upati, da prav s pomočjo pravne stranke Slovenci svoj narodni program še najbrže doženejo.

V Gradcu. 12. junija 1873.

Vam srčno udani

Mihael Herman,

deželni poslanec in odbornik.

Sad liberalizma pri šolah.

(Konec.)

Ločitev cerkve in šole pomenja — kakor smo zadnjic pokazali — da je šola brezverska. Ker pa imajo liberalci debela ušesa in navadno tudi nič ne berejo, kar jim nasprotna katoliška stranka razglašča, hočemo ljudskim poštenjakom v pojasnjenje še enkrat ob kratkem stvar razložiti.

Naši liberalni nasprotniki stvar prav grdo prebračajo, češ, da gre pri tej stvari le za to, kdo da je šolam nadzornik: posveten človek ali pa duhovnik? Nadzornistvo šol zamore biti v posvetnih rokah, in vendar šola samo zavolj tega brezverska ne bo. Nasproti pa tudi nadzornistvo v duhovskih